

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMINĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător.
Inserțiunile se adresează **ADMINISTRAȚIEI** Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA
se adresează **REDAȚIEI** Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

ABONAMENTUL:
Pe un an: 24 lei
Pe 6 luni: 12 lei
Pe 3 luni: 6 lei

Creștinii luptă pentru pace

Acțiunea creștinilor pentru pace în toată lumea s-a intensificat în anul 1962. Nu numai Biserici locale s-au pronunțat pentru dezarmare generală și totală, pentru pace, ci Bisericile creștine pășesc împreună pe calea păcii. Astfel, pe lângă acțiunile Bisericilor ortodoxe (rusă, română, sîrbă, bulgară, etc.) și ale unor Biserici protestante, trebuie să amintim Mișcarea Creștină pentru Pace de la Praga, care a ținut în 1962 ședințe ale Comitetului Consultativ și ale Comitetului Executiv (ultima în septembrie la Moscova), a organizat Conferințe locale în diferite țări din Apus (Olanda, Franța, etc.), unde creștinii de diferite confesiuni au cerut încetarea experiențelor atomice, interzicerea armelor nucleare, dezarmarea generală și totală, eliberarea popoarelor din colonii.

De asemenea, Consiliul Mondial al Bisericilor, care cuprinde 201 Biserici membre, ortodoxe și protestante, a ținut în august 1962 la Paris ședințe ale Comitetului Central, ale diferitelor secții, între care secția pentru afacerile internaționale, care au luat hotărâri pe linia apelurilor de la New-Delhi (1961) pentru pace și dezarmare. S-a cerut rezolvarea tuturor problemelor internaționale litigioase prin tratative, ca problema germană, situația din Vietnam, Laos, etc. A fost sprijinită lupta popoarelor pentru dezarmare generală și totală. S-a condamnat rasismul și colonialismul și s-a cerut eliberarea popoarelor coloniale. S-au ținut consfătuiri pentru înlăturarea primejdiei unui război atomic, pentru interzicerea armelor atomice.

În problema Cubei, Sanctitatea Sa Patriarhul Alexei al Moscovei și al întregii Rusii, a trimis un mesaj Domnului U Thant, secretarul general al O.N.U., în care îl roagă — în numele Bisericii Ortodoxe Ruse — să facă tot ce e posibil ca Organizația Națiunilor Unite să-și împlinească „datoria sfântă de menținere a păcii mondiale, care este amenințată prin acțiunile extrem de periculoase ale Guvernului S.U.A. împotriva suveranității Republicii Cuba”. Sanctitatea Sa își exprimă nădejdea că eforturile pentru menținerea păcii vor fi încununuate de succes.

Sînt destule aceste câteva date ca să ne dăm seama că lupta creștinilor — ortodocși, catolici, protestanți — pentru pace este din ce în ce mai intensă. Ea nu se limitează la declarații generale despre pace, ci ia atitudine de sprijinire activă a luptei popoarelor pentru dezarmare,

Vizita la Sibiu a delegației Consiliului Mondial al Bisericilor

La invitația Prea Fericitului Patriarh Justinian, în luna noiembrie 1962, a venit în vizită o delegație a Consiliului Mondial al Bisericilor, formată din Dr. F. C. Fry (S.U.A.), președinte al Comitetului Executiv al C. M. B., Dr. W. Hooft (Geneva), secretar general al C. M. B., I. P. Sf. Arhiepiscop Iacob (New-York) și P. S. episcop Emilian, reprezentant al Patriarhiei ecumenice de Constantinopol la Geneva (C.M.B.), membri ai Comitetului Central al C.M.B.

Delegația — în cadrul programului — a făcut o vizită și la Sibiu, Bisericii Ortodoxe și Bisericii luterane. Ea a sosit — venind de la Cluj (unde au vizitat episcopia ortodoxă și episcopia reformată) — duminică, 12 noiembrie la orele 10^{1/2}, însoțită de I. P. Sf. Mitropolit Iustin al Moldovei și de episcopul reformat Buthi (Oradea). Dr. Fry și Dr. W. Hooft au luat parte la slujba de la biserica luterană, unde Mitropolia Ortodoxă a fost reprezentată de P. C. Consilieri arhiepiscopocpești și profesori de teologie. I. P. Sf. Arhiepiscop Iacob și P. Sf. episcop Emilian au participat la Sf. Liturghie din Catedrala ortodoxă, unde au fost întâmpinați de P. C. vicar Tr. Belascu, P. C. rector S. Vlad, ș. a.

ÎN BISERICA LUTERANĂ a avut loc slujba de Duminică, cu predica Eminenței Sale episcopului Müller despre situația Bisericii luterane. *La sfîrșitul slujbei, E. S. episcopul Müller salută pe înalții oaspeți și face istoricul bisericii, care are 600 ani și e cea mai veche biserică gotică din R. P. Română. Pe vasul de botez, care e din 1438, se scrie: Iisuse Hristoase, vino la noi cu pace. Azi credincioșii luterani, conlucrează la noua viață a poporului. Biserica, declarată monument istoric, a fost complet restaurată cu ajutorul primit de la statul nostru democrat-popular.*

Răspunzînd, dr. Fry aduce salutul luteranilor din America, ca președinte al Bisericii luterane din S.U.A., salutul tuturor Bisericilor luterane, ca președinte al Uniunii Mondiale luterane, salutul Consiliului Mondial al Bisericilor, ca președinte al Comitetului Executiv al C.M.B. Consiliul Mondial al Bisericilor cuprinde Biserici din

mare, pentru interzicerea armelor nucleare, pentru libertatea popoarelor coloniale, pentru rezolvarea problemelor internaționale prin tratative (ca: problema germană, criza cubană, ș. a.). În felul acesta creștinii sînt cu adevărat „făcători de pace”, după cuvîntul Mîntuitorului, și sînt alături de popoarele lumii în lupta lor pentru o lume fără arme și fără războaie, o lume a păcii și înfrățirii.

N. M.

toate țările lumii și de diferite confesiuni (ortodoxe, protestante), care se știu unite în același Domn, Iisus Hristos. Unitatea Bisericilor devine mai puternică pe măsură ce viețuim mai adînc în Iisus Hristos. Noi — creștinii — avem nevoie unul de altul, ca să putem face tot ceea ce trebuie să facem în numele lui Hristos și spre preamărirea Lui. Trebuie să avem aceeași iubire față de Mîntuitorul nostru al tuturor. Să ne îmbrățișăm unul pe altul, să fim uniți, ca să facem tot binele cerut de voia lui Dumnezeu în vremea noastră.

ÎN CATEDRALA ORTODOXĂ. După aceasta, Dr. Fry și Dr. W. Hooft, I.P.Sf. Mitropolit Iustin al Moldovei, episcopul luteran Müller, episcopul reformat Buthi și ceilalți oaspeți au venit la Catedrala ortodoxă, unde erau I. P. Sf. Arhiepiscop Iacob și P. S. Episcop Emilian, și unde s-a slujit un Te-Deum. Luînd cuvîntul P. C. vicar Tr. Belascu salută pe înalții oaspeți în numele I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, al clerului și credincioșilor. Arată apoi că această catedrală s-a construit în 1904—1906, pictată fiind bolta de cunoscutul pictor Smighelschi, a fost reparată ca monument arhitectonic în 1957 cu fondurile date de Departamentul Cultelor (1/2 milion lei) și acum se lucrează la pictarea ei integrală. Urează delegației bun venit în Mitropolia ortodoxă a Sibiului.

Răspunde I. P. Sf. Arhiepiscop Iacob, aducînd salutul tuturor Bisericilor creștine ce fac parte din Consiliul Mondial al Bisericilor și salutul ortodocșilor din America (circa 5 milioane credincioși ortodocși, ruși, romini, bulgari, sîrbi, greci, etc.). Mulțumește I. P. Sf. Mitropolit Nicolae și tuturor celor ce au pregătit această primire. Dumnezeu să binecuvînteze pe credincioșii ortodocși de aici și din întreaga Patriarhie română.

Am fost profund impresionat cînd am pășit în această catedrală măreață. Schelele acestea, care sînt necesare spre a picta cupola, ne spun că noi dacă voim să înfrumusețăm templul cel dinlăuntru trebuie să ne ridicăm nivelul spiritual și moral. Să ne înălțăm gîndurile și simțirile, ca mina lui Dumnezeu să ne atingă lăuntru nostru.

Prezintă apoi pe membri delegației și amintește că Sanctitatea Sa Patriarhul ecumenic Athenagora al Constantinopolului se roagă pentru prosperitatea Ortodoxiei și unirea tuturor creștinilor. Va spune credincioșilor ortodocși din America despre evlavia credincioșilor de aici, pentru care se va ruga toată viața.

Președintele Dr. Fry aduce salutul comunităților luterane din lume. El spune că Biserica Ortodoxă Română face parte din marea familie, care

(Continuare în pag. 2)

Vizita la Sibiu...

(Urmare din pag. 1)

e Consiliul Mondial al Bisericilor, unde aduce evlavie și dragostea ei de Hristos și de frați. Noi cunoaștem bine pietatea ortodoxă. Vă salut ca pe frații noștri în numele lui Hristos.

Secretarul general Dr. W. Hooft spune că privind la fețele celor din catedrală parcă vede fețele tuturor creștinilor din toată lumea, de toate rasele, care se roagă, fie în catedrale așa mărețe ca aceasta, fie în biserici mici. Familia creștinilor este o familie minunată. Ea cuprinde și Biserici vechi, cum sînt Bisericile ortodoxe, și Biserici noi, cum sînt cele din Asia și Africa. In trecutul îndepărtat Bisericile n-au avut legături unele cu altele. Dar Iisus Hristos — singurul Păstor al Bisericii — a pus în mințile și inimile celor ce cred în El că odată ce ei toți îi aparțin Lui, trebuie să aparțină și unii altora. Așa, toate bisericile din lume s-au adunat, ca să lucreze împreună și împreună să preamărească pe Iisus Hristos. Acum un an, în India, au intrat în Consiliul Mondial al Bisericilor și Bisericile Ortodoxe rusă, română, bulgară, polonă. Deci Biserica Ortodoxă Română este o parte din familia creștină. Să ne rugăm și Iisus Hristos, — Păstorul nostru — va face ca într-o zi să fim cu adevărat o turmă și un păstor.

I. P. Sf. Mitropolit Iustin al Moldovei mulțumește călduros membrilor Consiliului Mondial al Bisericilor, care au împărtășit cuvinte atât de frumoase. Ca membru al Comitetului Central al Consiliului Mondial al Bisericilor, I. P. Sf. Sa mulțumește în numele delegației P. C. vicar Tr. Belascu, slujitorilor și tuturor celor ce i-au primit în numele I. P. Sf. Mitropolit Nicolae.

Incheie cu îndemnul de a păstra dreaptă credință, unirea cu toți creștinii și dragostea de pace în lumea întreagă.

LA I. P. Sf. MITROPOLIT NICOLAE. De la Catedrală — delegația s-a îndreptat spre reședința mitropolitană. Aici membrii delegației au fost prezentați I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, care în 1927 a participat la Conferința de la Lausanne a Mișcării Ecumenice. I. P. Sf. Sa s-a întreținut cu Înălții oaspeți și le-a dăruit volumul rev. „Mitropolia Ardealului” (1961) în care scrie despre aniversarea a 150 ani de existență a Institutului Teologic Universitar din Sibiu — și Cartea de Rugăciuni, editată de I. P. Sf. Sa (în 1958).

LA EPISCOPIA LUTERANĂ, Înălții oaspeți au fost așteptați de Eminența Sa episcopul Müller, consilieri, membri ai Consiliului eparhial, profesori de la Institutul Teologic luteran, protopopi, studenți-teologi luterani. Eminența Sa episcopul Müller a prezentat lupta episcopilor luterani și a Bisericii luterane pentru păstrarea credinței evanghelice împotriva încercărilor stăpînirii habsburgice de a-i catoliciza și a încercărilor hitleriste de a-i abate pe căi necreștine. Azi Biserica luterană rămîne credincioasă Evangheliei și conlucrează la zidirea vieții celei noi în țara noastră.

Apoi oaspeții s-au întreținut cu cei prezenți și au vizitat reședința episcopală.

LA AGAPA care a urmat au vorbit: Eminența Sa episcopul Müller și președintele C.M.B., episcopul Dr. Fry.

Eminența Sa episcopul Müller a arătat colaborarea frățească dintre Biserica Ortodoxă și Biserica luterană, dintre toate cultele care sprijinesc munca pentru întărirea patriei, Republica Populară Română, și lupta pentru pace.

Președintele Dr. Fry se bucură de frățietatea dintre Biserici și spune că atât în Biserica luterană cât și în Biserica Ortodoxă, a fost adînc impresionat de devotamentul arătat față de împărăția lui Dumnezeu. Amintirea Sibiului va rămîne neștersă, ca într-un album prețios. Socotim o onoare să vă numim frați ai noștri.

LA INSTITUTUL TEOLOGIC UNIVERSITAR al Bisericii noastre, delegația a fost așteptată în Aula Institutului de corpul profesoral și studenții celor două Institute teologice din Sibiu (ortodox și luteran), ș. a. Corul studenților teologi, condus de Pr. prof. Șoima, cîntă „Oda bucuriei” (de Fr. Schiller, din Simfonia IX de Beethoven), care cheamă la înfrățirea popoarelor.

P. C. rector S. Vlad salută delegația C.M.B. în numele celor două Institute Teologice din Sibiu. Arată apoi că foști profesori ai Institutului nostru Teologic au luat parte la Congrese ale Mișcării ecumenice, la Stockholm în 1925 și la Lausanne în 1927 (actualul nostru Mitropolit Nicolae Colan și P. Sf. Arhiepiscop Teodor). Profesorii de la ambele Institute participă și azi la activitatea Consiliului Mondial al Bisericilor în diferite forme. Preoții formați în aceste Institute au fost crescuți în duh ecumenic. Creștinii de diferite confesiuni sînt ca niște călători ce urcă pe diferite căi coasta unui munte. Cu cît se apropie de vîrf, cu atît se apropie și unii de alții, ca ajunși sus să-și dea mîna și să se îmbrățișeze frățește. Ținînd spre care se-ndreaptă toți creștinii e Hristos. Apropierea și înfrățirea noastră se împlinește prin apropierea de Hristos. Profesorii Institutelor au învățat pe ucenicii lor să înlătore îngustimea confesională și sovînismul, să prețuiască pe cei de alte credințe, să se apropie cu dragoste creștină de slujitorii și credincioșii altor Biserici. Duhul acesta stăpînește și azi în viața Institutelor, mai ales că statul nostru — Republica Populară Română — care împărtășește toate confesiunile de aceleași drepturi și tratează în mod egal pe credincioșii diferitelor confesiuni, care sînt ceînteni buni ai acestui stat, ne dă în privința aceasta un exemplu și oferă climatul prielnic colaborării dintre Biserici pentru slujirea mărețelor idealuri creștine și umane.

Exprimă apoi convingerea că — avînd în vedere duhul în care se lucrează în aceste Institute Teologice — înălții oaspeți se vor simți aici într-un mediu prielnic năzuințelor de dragoste și unitate între Biserici și de pace și înfrățire între popoare, pentru care ei luptă în cadrul Consiliului Mondial al Bisericilor.

Corul studenților teologi cîntă un imn ecumenic în l. engleză despre unitatea în Hristos.

La cuvîntul secretarul general al C.M.B., Dr. W. Hooft, care spune că e o mare bucurie să se aște în fața unor frați, ce au o mare înțelegere față de mișcarea ecumenică, așa cum a reeșit din cuvîntarea pr. rector și din executarea cîntării ecumenice de către cor. Sîntem aici într-o regiune, care e un centru ecumenic, de conlucrare între Biserici diferite, membre ale Consiliului Mondial al Bisericilor. Noi și voi sîntem angajați în aceeași lucrare pentru Domnul. E interesant de amintit că inițiativa acestei conlucrări a venit și din partea protestantă și din partea ortodoxă. Din partea protestantă, marele episcop suedez N. Söderblom a propus în 1919 crearea unui Consiliu Ecumenic al Bisericilor. Din partea ortodoxă în acel moment a trimis Patriarhia ecumenică de Constantinopol o enciclopică pentru crearea unei Comunități a Bisericilor. Ideia aceasta era nouă și atunci greu de acceptat pentru multe Biserici, care trăiau izolate una de alta. Abia în 1948 s-a putut întemeia Consiliul Mondial al Bisericilor. E o mare bucurie că în anul trecut la Adunarea de la New-Delhi (India) au devenit membre ale C.M.B. Bisericile ortodoxe rusă, română, bulgară, polonă și Biserici din Africa. Nu avem toate Bisericile din lume, dar avem foarte multe Biserici, așa că putem vorbi de o mișcare mondială a Bisericilor. Ce lucrează Consiliul Mondial al Bisericilor? Se poate răspunde prin trei cuvinte: 1. Servire; 2. Mărturisire; 3. Unitate. Bisericile trebuie să servească și pe plan material și pe plan spiritual, să fie prezente ori unde e mizerie și lipsă. Dau ca ex. ajutorarea algerienilor. Mărturisirea o fac Bisericile tinere din Asia și Africa prin misiune.

o facem împreună împlinind voința lui Iisus Hristos în viața internațională. Dacă frățietatea în Hristos va fi mai puternică decît ceea ce ne separă rasial sau național, am făcut un lucru mare. In acest sens, Mișcarea ecumenică e și o mare mișcare pentru dreptate și pace. Reacționăm împotriva tuturor forțelor care pot face situația internațională mai primejdioasă. Am luat inițiativă pentru încetarea experiențelor cu arme atomice.

Unitatea în Iisus Hristos nu e numai ceva frumos, ci și folositor și necesar. Acum avem o oarecare unitate creștină, dar e incompletă. Mai e mult încă pînă vom ajunge la unitatea totală, cum scrie în Noul Testament. Piedica mare este faptul că Bisericile au trăit în diviziuni și izolare, între Bisericile din Apus și Răsărit fiind puțină fraternitate adevărată. Azi Dumnezeu dă generației noastre prilejul imens de a putea construi punți între Bisericile noastre. In țara voastră puteți face lucru de pionieri. Nu cunosc altă țară, în care să fie relații așa de frățești între Biserici cu rădăcini mai mult orientale și Biserici cu rădăcini mai mult occidentale. De aceea închei, cerîndu-vă să luați în serios această ocazie magnifică, pe care v-o îmbie Dumnezeu. Sper că Bisericile voastre în această frumoasă țară, vor fi Biserici care vor împlini astfel pe pămînt cuvîntul: Fericți făcătorii de pace, că aceia îi iu lui Dumnezeu se vor chema. Incepem prin pacea internă și spirituală între Biserici și așa vom aduce serviciul nostru păcii lumii întregi.

Corul studenților teologi cîntă imnul păcii: „Să facem plug din săbii” — compoziție de pr. prof. Gh. Șoima.

I. P. Sf. Mitropolit Iustin al Moldovei amintește că W. Hooft e de peste 30 ani secretar general al Mișcării ecumenice, și prezintă pe Dr. Fry, președintele Comitetului executiv al C.M.B., ca pe unul din cei mai apreciați teologi de astăzi (are 20 doctorate de onoare).

Luînd cuvîntul Dr. Fry, după ce laudă corul care a cîntat un imn ecumenic de unitate în Hristos, spune că în Biserica lui din S.U.A. acum zece ani a introdus ectenia din Liturghia ortodoxă ca pe ceva de mare preț. Luînd unul de la altul, ne putem îmbogăți reciproc și putem da mulțumită și laudă lui Dumnezeu. Primul scop al C.M.B. e căutarea unității. Asta înseamnă că unitatea n-a fost încă atinsă. Unitatea vine din mîna lui Dumnezeu. Ea e unitate în cuget, în evlavie, în voința și viața noastră. Aceasta nu înseamnă uniformitate, pentru că în Biserica lui Iisus Hristos sînt multe culori. Dumnezeu a îngăduit marea diversitate între creștini, ca un singur duh să se manifeste în toate inimile și acestea să lucreze aceeași lucrare. Biserica a fost împărțită în diferite direcții. Mulți credeau că sînt cu atît mai legați de Hristos, cu cît critică mai mult pe frații lor. In sec. 20 Bisericile flămînzesc după unitate. Acum am învățat că ceea ce contează e unitatea, pe care Iisus Hristos ne-a dat-o.

Pe de altă parte, o spunem cîstit: căutarea unității nu e lucru ușor. E o ispită ce ne atrage, ca să socotim că putem ajunge la unitate prin înlăturarea tuturor deosebiriilor. Aceasta ar fi unitate sentimentală, superficială. Cei mai buni prieteni ai C.M.B. sînt cei ce vorbesc nu de o unitate de suprafață, ci de unitatea în adevăr. Este sarcina Institutelor Teologice să arate acest Adevăr. Important e să punem accentul pe cele, în care sîntem de acord. Dacă începem să analizăm învățăturile Bisericilor noastre, sîntem surprinși de cele comune, care ne leagă unii de alții. Sarcina noastră este ca prin studiu și înțelegere să facem ca înțelegerea să fie mai largă și să cuprindă un cîmp cît mai mare

de lucruri ce ne apropie. Marea milă, ce ne-a dat-o Dumnezeu e că cu cât înaintăm spre acest scop, orizontul ni se lărgeste. Cu cât privim mai adânc în Adevăr și cu cât ne înălțăm mai mult spre Dumnezeu, cu atât mai întinsă e înțelegerea fraților unii față de alții.

Nădăjduim că scurta noastră vizită în minunata voastră țară va fi un pas înainte spre acest mare scop. Cu cât noi privim mai adânc în DVoastră vă înțelegem mai mult și ne simțim mai apropiați de DVoastră, și DVoastră cu cât priviți mai adânc în noi ne înțelegeți și vă apropiați mai mult de noi — și așa ne îmbrățișăm ca să formăm unitatea lui Hristos.

Fie ca Domnul Dumnezeu să dea Adevărul adevărat și unitatea Sa Bisericii din această țară!

Corul studenților cântă: „Dragă-mi este țara mea”, compoziție de pr. prof. Gh. Șoima.

Urmează la cuvânt P. S. episcop Emilian, prezentat de I. P. Sf. Mitropolit Iustin al Moldovei, ca un profund teolog grec. P. S. Sa pune întrebarea: ce pot oferi ortodocșii Consiliului Mondial al Bisericilor? — Intii să evităm a fi negativi, să evităm fanatismul. Până nu de mult ne-am anatemitizat reciproc, am reliefat ceea ce separă Bisericile. Acum să îndreptăm atenția spre ceea ce e comun, ceea ce ne unește. Apoi trebuie să evităm spiritul narcistic (de autoadmirare). Noi ortodocșii sintem mindri că sintem Biserica Sf. Părinți, avem teologia cea mai bună, etc. Aceasta e narcisism. Teologia devine acum dintr-o teologie polemică, o teologie pozitivă, constructivă, irenică. Să evităm deasemenea o teologie pietistă, care neglijează nevoile sociale urgente ale vremii noastre. Fer. Augustin spune că spre a iubi trebuie intii să cunoști. Se cuvine să prezentăm adevărul în spirit de dragoste față de alte Biserici. Aceasta e prima grijă în dialogul ecumenic.

In domeniul pozitiv, catolicii și protestanții ne cer să cercetăm aspectul eclesiologic (învățătura despre Biserică) și aspectul liturgic, nedespărțit de viața actuală. Noi, ortodocșii, ne rugăm cum credem și credem cum ne rugăm.

Acestea sînt cîteva linii generale — pentru profesori și pentru viitorii preoți.

I. P. Sf. mitropolit Iustin al Moldovei prezintă pe I. P. Sf. Arhiepiscop Iacob al Americii, fost profesor de Teologie, foarte activ în Biserica Ortodoxă și în C.M.B.

I. P. Sf. Iacob spune că în l. greacă s-au rostit și s-au scris intii cuvintele: „iubiți-vă unii pe alții”, „pace vouă”, „ca toți să fie una”. De aceea a socotit de bine să rostească acestei trei cuvinte în l. greacă, limba Noului Testament și a Sf. Părinți.

Vă chem dar: „iubiți-vă”, fiți fii ai păcii, „rămîneți întru dragostea” lui Hristos, rugați-vă împreună cu Hristos „ca toți să fie una”. Și tinerii studenți trebuie să lucreze ca rugăciunea Mîntuitorului să se împlinescă. Ei trebuie să aibă fața plină de lumină din lumina lui Hristos, cum cîntăm la Vecernie („Lumină lină...”). Adresîndu-se studenților teologi ortodocși și luterani îi cheamă să-și unească gîndurile și glasurile ca să cînte neîncetat Domnului, cum zice psalmistul David: „în biserici binecuvîntați pe Domnul”. Asta e rugăciunea mea, urarea și bucuria mea.

Amintește apoi cu mîndrie că I. P. Sf. Mitropolit Iustin al Moldovei este membru de frunte în Comitetul Central al C.M.B. Mulțumește Pr. rector S. Vlad, care e membru al unei secții a C.M.B. Impreună lucrător e și Prof. Vintilă Popescu. Roagă pe Domnul Dumnezeu să dăruiască mulți ani Prea Fericitului Patriarh Justinian și încheie în romînește cu binecuvîntarea: Darul Domnului nostru Iisus Hristos și

Sfinții Trei Ierarhi

Printre sărbătorile Bisericii noastre închinată sfinților celor bineplăcuți lui Dumnezeu, se numără și sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur, prăznuiți la 30 ianuarie. De altfel, ei se mai prăznuiesc și aparte, tot în cursul lunii ianuarie și anume Sf. Vasile în ziua intia, Sf. Grigorie în ziua de 25, iar Sf. Ioan în ziua de 27 ale lunii. Care să fie atunci pricina că în ziua de 30 sînt prăznuiți iarăși toți trei la un loc?

Se spune că prin veacul al XI-lea s-a născut o neînțelegere între creștinii din Constantinopol. Unii ziceau că Sf. Vasile, prin marile sale lucrări de binefacere, ar fi cel mai însemnat dintre acești trei sfinți, alții ziceau că Sf. Grigorie, prin bogăția științei lui, s-ar fi ridicat deasupra celorlalți și în sfîrșit, o a treia parte a credincioșilor ziceau că de cinstirea cea mai aleasă trebuie să se bucure Sf. Ioan Gură de Aur, căci nimeni nu l-a putut întrece în cuvîntările sale. Pentru că această neînțelegere dintre credincioșii din cetatea marelui împărat Constantin era cu totul păgubitoare Bisericii, un episcop din acea vreme și anume Ioan cel din cetatea Evhaitelor, prin arătare dumnezeiască, s-a ridicat să împace cele trei tabere de credincioși. Anume, el a rînduit ca pe viitor în ziua de 30 a lunii ianuarie să se prăznuiască la un loc acești trei sfinți, ca unii care sînt deopotrivă de mari, deopotrivă de bineplăcuți lui Dumnezeu și deopotrivă de vrednici să fie cinstiți de credincioși. El a înfrumusețat apoi slujba lor cu felurite tropare, canoane și cîntări de laudă, făcînd astfel pace în Biserică.

Cuvinse-se deci să arătăm în scurt curgerea vieții acestei treimi de sfinți și să vedem în ce stă însemnătatea lor și care sînt asemănările dintre ei.

Sf. Vasile cel Mare a trăit în veacul IV în slăvita cetate a Cezareii celei din Capadochia Asiei Mici. S-a născut într-o evlavioasă familie creștină, care a dat Bisericii creștine șase sfinți. Mama sa se numea Emilia, iar un frate al său a fost Sf. Grigorie de Nissa, ajuns și el episcop și mare învățat creștin. După ce termină școlile cele mai vestite de atunci, Sf. Vasile se retrage la o mănăstire, întemeiată de el, și dădu rînduilele de obște. Este hirotonit apoi preot în anul 364, iar în anul 370 este ales arhiepiscop al Cezareii, păstorind pînă la moartea sa, întimplată la 1 ianuarie 379. Ca întîistătător al scaunului din Cezareia, Sf. Vasile a purtat o grijă cu adevărat părintească de toți săracii, bătrînii, neputincioșii, văduvele și orfanii, întemeind lângă Cezareia felurite așezăminte pentru alinarea suferințelor lor: spitale, azile, ospătării, școli și altele. Pentru aceste fapte cu adevărat creștinești el și-a cîștigat dragostea păstorilor săi, care au văzut în el chipul desăvîrșit al păstorului, care-și pune sufletul pentru oile sale.

În cursul vieții sale, Sf. Vasile a scris și mai multe cărți de învățatură creștinească. Una din dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărțirea Duhului Sfînt să fie cu voi cu toți.

I. P. Sf. Mitropolit Iustin al Moldovei aduce mulțumiri Prea Fericitului Patriarh Justinian, delegației C.M.B., I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, tuturor ostentitorilor din Sibiu pentru această vizită de prietenie și înfrățire ecumenică.

Corul cântă: Mulți ani trăiască!

Delegația vizitează apoi Biblioteca și capela Institutului.

La orele 18 părăsește Sibiul, îndreptîndu-se spre Brașov, de unde a doua zi — după vizita făcută la „Biserica neagră” — delegația a plecat spre Moldova.

Vizita aceasta a fost o contribuție la unitatea Bisericilor în Hristos și în lupta pentru pace și înfrățire între popoare. *Telegraful Romîn*

tre cele mai însemnate este aceea în care tălmăcește cuvintele Sfintei Scripturi despre cele șase zile ale facerii lumii, în alta îl cucuiește mai mulți psalmi (omilii), altele ne dau diferite învățături pentru viață și în sfîrșit unele osîndesc învățăturile greșite ale ereticilor, arătînd care este adevărata învățatură a Bisericii și multe altele. Sf. Vasile s-a străduit să înfrumusețeze și sfințele slujbe, lăsîndu-ne Liturgia care-i poartă numele, care se săvîrșește de zece ori în curgera unui an.

Marele prieten al Sf. Vasile, adică **Sf. Grigorie de Nazianz**, numit și Teologul sau Cuvîntătorul de Dumnezeu, s-a născut în Arianz, tot în Capadochia, pe la anul 330. Tatăl său era episcopul Grigorie, iar mama sa se numea Nona. Învăță carte în casa părintească, apoi la școlile din Cezareia Capadochiei, Cezareia Palestinei și Atena, avînd coleg pe Sf. Vasile. Se spune despre ei că nu cunoșteau decît două drumuri: al bisericii și al școlii. Intors în țara sa, se retrase la mănăstirea întemeiată de Sf. Vasile. Dar tatăl său și credincioșii din Arianz doreau ca el să fie slujitor al altarului Domnului. De aceea, bătrînul său tată îl hirotonește preot în anul 361. El însă se simte nevrednic de o asemenea cinste și fuge la Sf. Vasile. Se întoarce însă nu peste multă vreme, la stăruințele tatălui său, pe care-l ajută de acum înainte în slujba sa. El ține chiar o cuvîntare în fața credincioșilor, în care le vorbește despre fuga sa, arătîndu-le că nu s-a simțit destul de vrednic ca să primească înfricoșata taină a preoției. În anul 371 Sf. Vasile îl face, tot peste voia sa, episcop al cetății Sasima, de unde, nu peste multă vreme, se retrage iar într-o mănăstire. Pe la 379, îndemnat de Sf. Vasile, pleacă în capitala împărăției bizantine, la Constantinopol, ca să pună capăt tulburărilor prin care trecea Biserica de acolo. În anul următor ajunge episcop al marii cetăți, iar în 381 e chemat să conducă dezbaterile celui de al doilea sobor a toată lumea, care a osîndit învățătura greșită a lui Macedonie despre Sf. Duh. El nu stă însă mult nici în scaunul arhieresc al Constantinopolului, căci răutățile omenești îl fac să se retragă în Capadochia. Cîrmui apoi pentru scurtă vreme episcopia din Nazianz, iar prin anul 383 se retrage în Arianz, unde-și petrecu ultimii ani ai vieții în meditație și rugăciune. A murit în jurul anilor 389—390.

Deși a avut o viață așa de zbuțumată, totuși el a scris și multe cărți de învățatură teologică. Mult mai însemnate ca acestea sînt însă numeroasele lui cuvîntări, mai ales cele rostite în Constantinopol, care fac din el unul dintre cei mai mari predicatori creștini și care i-au adus mai tîrziu numele de „Teologul”. În cărțile și cuvîntările sale el vorbește cu osebie despre Sf. Treime, limpezind învățătura Bisericii despre aceasta. Sf. Grigorie este primul care scrie versuri creștine. El este cel care scrie cele mai frumoase pagini despre prietenie, chipul prietenului desăvîrșit fiindu-i pînă la moarte Sf. Vasile cel Mare.

Al treilea ierarh prăznuit la 30 ianuarie este **Sf. Ioan Gură de Aur**, care nu este capadochian ca primii doi, ci din străvechea cetate a Antiohiei Siriei. El a văzut lumina zilei pe la mijlocul veacului IV, fiind fiul unui dirigător militar, care muri curînd după nașterea sa. A fost crescut de mama sa, Antuza, o femeie evlavioasă, care a dat o creștere foarte îngrijită fiului său. A învățat carte în Antiohia și la un vestit învățat elin cu numele Libaniu, care se gîndea chiar să-l lase pe Ioan în locul său de dascăl, fiind cel mai sîrguincios dintre învățăceii săi. După moartea mamei sale, se retrase în Munții Antiohiei, unde duse o viață retrasă, în rugăciune și meditație. Prin 380 se întoarce în Antiohia, fiind hirotonit

(Continuare în pag. 4)

Sfinții Trei Ierarhi

(Continuare din pag. 3)

diacon și apoi mai târziu preot. Ca diacon, a scris o minunată carte despre preoție, în care înfățișează ca nimeni altul pînă azi, măreția și însemnătatea slujirii preoțești. Vreme de 12 ani a fost apoi preot, roșind acum numeroase predici în toate bisericile cetății, care i-au dus vestea în toate părțile lumii. În anul 397 e ridicat la cinstea de patriarh al Constantinopolului. În această înaltă slujbă, el înlătură toate relele obiceiuri pe care le luaseră unii din slujitorii Bisericii, așezind peste tot buna rânduială. Mai mult chiar. În predicile sale a început să osindească toate păcatele celor bogăți și puternici, ca mândria, lăcomia, luxul, necinstea și altele, începînd chiar cu împărăteasa de atunci, Eudoxia. În aceeași vreme, el era un sincer apărător al săracilor, al sclavilor și al tuturor celor aflați în necazuri, sprijinindu-i și cu vorba, dar mai ales cu fapta. Toate aceste lucruri i-au atras dușmănia împărătesei, care a poruncit să se țină un sobor care să-l înlătore din scaunul patriarhicesc. Sf. Ioan e trimis în exil dar în scurtă vreme este adus înapoi, căci se răsculară păstoriții săi, care cereau revenirea păstorului în scaun. Dar nici acum Sf. Ioan nu încetă să mustre în predici pe împărăteasă, lucru care îi pricinui a doua înlăturare din scaun. El e trimis acum într-un loc foarte îndepărtat, tocmai în țara Armeniei, la Cucuz. Acestea se petreceau prin anul 404. Pentru că de la Cucuz avea legături cu prietenii săi din Antiohia și Constantinopol s-a dat poruncă să fie trimis într-o localitate și mai îndepărtată, pe țărmul de răsărit al Mării Negre. Dar, nu mai ajunse aici, căci muri pe drum, în 14 septembrie 407. Așa se sfîrși viața de luptă și de propovăduire a cuvîntului dumnezeiesc a acestui mare ierarh al Bisericii lui Hristos.

Ca și de la primii doi Ierarhi, și de la Sf. Ioan ne-au rămas mai multe cărți de învățătură. Intre acestea pomenim tilcurile sale la multe cărți ale Sfintei Scripturi (omilii), apoi cartea despre preoție și altele. Dar de la el ne-au rămas și o mulțime de cuvîntări, care, pentru frumusețea și adîncimea cugetării lor i-au adus mai târziu numele de „Gură de Aur” (sau Hristostom, sau Zlataust, în limba grecească și slavonească), fiind pînă azi cel mai desăvîrșit predicator al Bisericii noastre. De la el ne-a mai rămas și Liturghia care-i poartă numele și care se săvîrșește în aproape toate duminicile și sărbătorile de peste an.

Am văzut deci, că fiecare dintre sfinții ierarhi prăznuiți la 30 ianuarie au avut merite deosebite și că multe din ostenele lor sînt cam aceleași la toți, așa încît, cu greu am putea spune că vreunul din ei s-ar ridica deasupra celorlalți. Să vedem dar, care sînt asemănările dintre ei.

Toți trei au trăit cam în aceeași vreme și anume în veacul IV, numit veacul de aur al creștinătății. Toți trei s-au născut în familii evlavioase creștine și au avut parte de o creștere aleasă, datorită mai cu seamă mamelor lor. Toți trei și-au agonisit știință înaltă la cele mai vestite școli ale vremii, fiind pildă vrednice de urmat pentru ceilalți colegi ai lor, prin sîrguința lor la învățătură și prin purtarea lor. Toți trei, după isprăvirea învățăturii, au trăit o viață retrasă în rugăciune stăruitoare și muncă. Toți trei s-au împotrivit la început să primească taina preoției, socotindu-se că nu sînt îndeajuns de vrednici pentru o asemenea slujire în fața lui Dumnezeu și a oamenilor. Pentru vrednicia lor deosebită, Dumnezeu i-a ridicat pe cele mai de seamă scaune vlădicești ale vremii, pentru ca de pe ele să răspîndească cu și mai multă putere lumina adevărului dumnezeiesc, dovedindu-se a fi vrednici păstori ai credincioșilor lor. Toți trei au fost mari sprijinitori ai săracilor, orfanilor, bolnavilor și ai tuturor celor aflați în suferință,

Fel de fel

Combină specială. În U.R.S.S. a fost realizată și încercată cu succes o combină specială, care efectuează concomitent recoltarea orezului și semănarea porumbului.

Pînă în prezent, nicăiri pe glob nu s-a mai construit un asemenea agregat agricol.

— *Miliarde de stele.* În centrul Galaxiei, în comparație cu zona unde se află sistemul nostru solar, într-un același spațiu se află de 1 milion de ori mai multe stele. Dacă pămîntul ar putea fi mutat în această zonă, privind fără telescop în timpul nopții bolta cerească, am vedea în loc de cca 3.500 stele — nu mai puțin de 35 miliarde de stele!

— *Tren cu etaj.* De curînd a fost pus în circulație un tren cu etaj — pe linia București-Roșiorii de Vede. E foarte interesant acest tren care are înălțimea trenului obișnuit — osii joase — și cum intri dai de scara care duce sus. Înăuntru, bănci capitonate cu material plastic în culori pastelizate — confort ultramodern.

— *Viermi de mătase în laborator.* În laboratoarele prof. B. Astaurov, de pe lângă Institutul de endocrinologie al Academiei de Științe al U.R.S.S. se cresc fără fecundare viermi de mătase al căror sex este dinainte determinat. B. Astaurov a înlocuit „principiul patern” prin căldură: ovulelor nefecundate extrase din femele li se face o „baie caldă” cu temperatură precis dozată. „Căldura” asigură asemănarea completă a descendenților cu „mama”. Toți urmașii „mamei” se aseamănă între ei ca gemenii și toți sînt femele.

Mai mult chiar, unele din liniile obținute de Astaurov, se înmulțesc pe această cale artificială, timp de peste 15 ani. Rezultă întotdeauna „copii” exacte ale mamei, femele, și printre ele nu apare niciodată un mascul.

În sericicultură este nevoie însă, să se obțină și descendenți masculi, deoarece gogoșile lor sînt cu 20—30 la sută mai bogate în mătase decît gogoșile femelelor. Pentru aceasta, Astaurov a supus acțiunii termice (alta decît în primul caz) oul proaspăt fecundat, „tratat” în prealabil cu

ridicîndu-se însă și împotriva bogățiilor și asupritorilor. Toți trei au luptat cu cuvîntul și cu scrisul pentru lămurirea adevărurilor de credință ortodoxă, împotriva rătăcirilor și credințelor deșarte. Toți trei au fost mari predicatori și scriitori bisericești, lăsîndu-ne o mulțime de cărți de învățătură, citite pînă azi. Toți trei s-au îngrijit de înfrumusețarea sfintelor slujbe, alcătuiind felurite cîntări și rugăciuni, iar Sfinții Vasile și Ioan ne-au lăsat și Liturghiile, mult asemănătoare între ele. Toți trei au scris lucruri frumoase despre prietenie, iar chipul prieteniei dintre Sfinții Vasile și Grigorie rămîne între creștini ca o pildă mereu vie pînă azi. Toți trei au înțeles dorința lumii după pace și dreptate pe pămînt și de aceea au scris pagini înălțătoare despre pace, arătînd că aceasta este voia lui Iisus Hristos și o dorință din cele mai arzătoare a omenirii de pretutindeni și de totdeauna.

Iar dacă ne întrebăm prin ce fapte s-a ridicat fiecare mai mult deasupra celorlalți, atunci vom spune că Sf. Vasile s-a ridicat mai sus prin organizarea așezămintelor de binefacere, Sf. Grigorie prin știința și înțelepciunea cu care și-a scris cărțile, iar Sf. Ioan prin bogata sa lucrare de predicator și de tilcuritor al Sf. Scripturi.

Din aceste pricini, acești trei sfinți „mari dascăli ai lumii și ierarhi”, sînt socotiți drept cele mai strălucite chipuri de păstori ai turmei lui Hristos și de propovăduitori ai cuvîntului dumnezeiesc. Se cade deci ca și noi pururea să-i cinstim cu cîntări de laudă și să ne rugăm lor în toate clipele vieții, pentru mîntuirea sufletelor noastre și pentru ca pe pămînt să fie pace și între oameni bunăvoire. *Mircea Păcurariu*

radiații ionizante. În acest fel se obțin „la comandă” descendenți „bărbați”.

„Dirijarea sexului la viermii de mătase — scria recent B. Astaurov — este doar un izvor care-și va uni apele cu marele fluviu ce se îndreaptă spre ocean... Este ușor de prevăzut cîtă carne, lapte, unt, lînă și ouă vom avea în plus atunci cînd vom învăța să obținem pe cale artificială animalele de sexul dorit”.

— *Numărul cărților.* De-a lungul veacurilor, în lume au fost tipărite peste 12.000.000 titluri de cărți. Se consideră că fondul de cărți, în creștere necontenită, se dublează la fiecare 10 ani.

— *Părintele astronauticii.* Marele savant rus U. E. Tjolkovski, părintele astronauticii, a scris peste 100 de lucrări din domeniul tehnicii reactive și a zborului în cosmos.

Activitate frumoasă

Credincioșii din parohia Mag (prot. Sibiu), sub îndrumarea pr. Ioan Coman-Hăprianu și a Consiliului parohial, au avut o activitate frumoasă în ultimii cinci ani. Astfel în anul 1957 s-a împrejmuț cimitirul parohial cu piatră, cărămidă și sîrmă împletită, s-a confecționat o poartă de fier la intrarea în curtea bisericii, s-a introdus lumina electrică la casa parohială. În 1959 s-a terminat introducerea luminii electrice în biserică. În 1960 s-au cumpărat pentru sf. biserică o cădelniță, două icoane și o cutie argintată pentru păstrarea Sf. Impărtașanii. În 1961, un trăznet puternic aducînd stricăciuni bisericii, — cu ajutor de la Arhiepiscopie și cu contribuția credincioșilor — s-au refăcut instalația electrică, geamurile și bransamentul în pămînt al paratrăznetului. În 1962 s-a cumpărat un rînd de odăjdii preoțești noi și frumoase.

În duminici și sărbători, răspunsurile la Sf. Liturghie sînt date de un cor pe două voci, după melodiile din „Liturghia pe două voci egale” de Timotei Popovici. Corul e dirijat de un credincios. La Crăciun se cîntă și colinde.

Credincioșii din Mag participă activ la toate acțiunile de folos obșteșc, la programul Căminului Cultural și la toate inițiativele organelor locale comunale. Pr. I. Coman-Hăprianu sprijinește acțiunile Căminului Cultural (conferințe, coruri, teatru), este responsabil cu „Crucea Roșie” și mandatar al C.E.C.

Credincioșii, împreună cu parohul lor, sînt convinși luptători pentru pace, înțelegînd că pacea este poruncă dumnezeiască și că numai în pace poporul nostru își poate consacra toate puterile muncii de construire a vieții celei noi.

NECROLOG

La 30 octombrie 1962 s-a stins din viață Dr. Cornel Manta, în vîrstă de 64 ani, prieten vechi și medic curant al I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae.

Fiu al preotului Manta din Gura Rîului (prot. Sibiu), după ce a terminat liceul din Brașov, urmează Facultatea de Medicină din Cluj. Toată activitatea lui s-a desfășurat la Sibiu, fiind unul din eminenții medici al Sibiului.

La înmormîntarea lui — care a avut loc în com. Gura Rîului — au participat prieteni, cunoscuți, foști pacienți din Sibiu și jur. Prohodul l-a slujit în biserică un sobor de preoți, în frunte cu P. C. vicar Traian Belascu. Răspunsurile le-a dat corul studenților teologi, dirijat de pr. diacon I. Popescu. Din încredințarea I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, a rostit cuvînt de pomenire P. C. vicar Tr. Belascu, arătînd vrednicia celui adormit. Au mai vorbit și doi colegi ai decedatului.

Sicriul, purtat pe umeri, a fost depus în cavoul familiar din curtea bisericii.

Toți cei ce l-au cunoscut și l-au prețuit ca medic și ca om, îi vor păstra amintirea și o vor binecuvînta mereu. *N. L.*